

תיאור אישי של רותי, חולת היפראמזיס

הייתי שמחה לשתף אתכם בנושא שאין בו מודעות בציבור לצערי, למרות שהוא מאד נפוץ. חשוב מאד לדבר עליו, להעלות את המודעות

אני לא יודעת כיצד להתחיל, אולי פשוט אספר מהלב. בהריון שעברתי לפני שנה וחצי הייתי במטה כל הזמן, בערך כל שעה וחצי גררתי את עצמי 2 מטר לשירותים כדי להקיא חומצות מהקיבה הריקה, לא תמיד הספקתי להגיע בזמן... הייתי כל כל חלשה, לא יכלתי לקנח לבד את האף, בעלי לא יכול היה להשאיר אותי לבד בבית ולא יצא לעבודה ליותר מחצי שנה, אח"כ התאשפזתי..... במשך התקופה הזו הריחות הפריעו לי עד כדי כך שכאשר חשבתי על מאכל מסוים זה גרם לי להקיא.

בעלי ישב לבד בשולחן של ליל הסדר עם מצה מרור ויין לא יכלתי להרשות לו עקב הריחות.....אני השתתפתי איתו מהמיטה בצפיה משועממת על הסדקים בתקרה שכבר הכרתי על פה.....

כל פעם שרצה לאכול יותר מזה או לשתות כוס קפה היה צריך לעשות זאת בבנין מחוץ לדלת הבית.... הוא שכח מה זה אוכל מבושל, הבעיה היא שגם פרכיות אורז הרחתי למרחקים..... סבלתי מאד מאד וכשסוף סוף היה לי כח לשאול את הרופא מה יכול לעזור לי- הוא אמר שכך זה הריון וזה נורמאלי.... (!!!!!!)

אמא שלי חשבה שאני מתפנקת.....ומבעל שלא אוכל ולא רואה את אור השמש היה גבול לתמיכה שיכלתי לדרוש ממנו....

כל יומיים הוא סחב אותי לקבל עירוי נוזלים עקב התייבשות ושבמצב הזה הורידים מצומקים וכל מקרה כזה הסתיים עם שלוליות דם על הריצפה.

אחרי הלידה הייתי בטרומה, זאת היתה לידה ראשונה, וחשבתי גם אחרונה לא הייתי מסוגלת לחשוב על עוד הריון כזה. אני רק רוצה להדגיש לך כמה הטרומה היא משמעותית. ידוע לי על מקרים בהם רופאים אמרו לאישה שהיא לא יכולה להרשות לעצמה להכנס להריון בשנים הבאות כי הגוף לא יעמוד בכזה זעזוע ובמקרים נוספים אף הורו לאישה להפיל. (!!!)

לאחרונה נודע לי שיש לזה שם, שמי שחושב שהריון זו לא מחלה קצת טועה. קוראים לזה "היפראמזיס גרבידרום" אין לזה מודעות בציבור, ומה שכואב עוד יותר זה שאין לזה שום מודעות בקרב הרופאים ובתי החולים (!!!!!!!) ובכך מונע ממאות נשים לקבל תמיכה וסיוע. זה גורם לי לדמוע רק לחשוב על זה!

לפני כשלושה חודשים ראיתי אישה במצב זה במוקד, היא הייתה נראית כמו סמרטוט בצבע אפור. עיניים שקועות, הבגדים תלויים עליה, וגם היא אמרה לאחיות ששום כדור לא משפיע עליה. במהלך השעתיים שראיתי אותה היא הקיאה כ-8 פעמים (מיצי קיבה) לאחר לילה שכולו הקאות. בעלה היה נראה אומלל במצב שאי אפשר לתאר. המראה שלהם רדף אחרי שבועות. לא יכולתי לדמיין שגם אני הייתי נראית ככה רק לא מזמן!...

אני חושבת שחשוב מאד להעלות את המצב על הכתב, לתת לזה נוכחות, לתת לנשים שמוסרות את נפשן להמשיך את שולשלת עם ישראל וכולם מסביב רק אומרים שהן מתפנקות ולא יודעים כמה אינסוף סבל פיזי ונפשי הן עוברות זה פשוט לא בשליטה שלהן כמו שלצערי קרה עם אמא שלי.לעיתים אף קורה עם הבעל עצמו שאינו מבין מה קורה לאשתו (לעיתים זה מתבטא רק בבחילות נוראיות ומזעזעות ולא בהקאות- כך שזה יותר סמוי..) והרבה בעיות בשלום בית צצות. בנוסף, כאשר הנשים לא יודעות על דרכים לעזור כי הרופאים אינם מעניקים פתרון הן לוקחות כדורי מניעה ובורחות מהפתרון בלי לדעת שהוא קיים. אפשר להציל פה הרבה בתים משברון, נשים מדיכאון והריונות בסיכון שלא צריכים להיות כאלה.